

τικοί. Οἱ ναῦται τῶν Σινῶν καπνίζουσιν ὄπιον, καὶ ὅταν ὁ καιρὸς εἶναι τραχὺς, καὶ ἀπαιτῆται πλειοτέρα τῆς συνήθους ἐπιμέλεια μεθύσκονται ἀπὸ τὸ φάρμακον τοῦτο· ἐπειδὴ τῆς ξηρᾶς δίδονται εἰς τὴν καπνοβόρφησιν αὐτοῦ ἕως οὐ δαπανητῆ ὅλος ὁ μισθὸς των. Τὸ ὄπιον διὰ κάπνισμα ἐτοιμάζεται βραζόμενον ἢ ἀφεψόμενον, ὥστε νὰ χωρισθῶσι τὰ ῥητινώδη μέρη, τὸ δ' ἐπίλοιπον κατασκευάζεται εἰς σφαιρίδια, ἐξ ὧν ἐν τίθεται εἰς ξυλίνην σύριγγα μετὰ τινος καυσίμου ὕλης· τότε δὲ λαμβάνονται τόσα ῥοφήματα, ὅσα ἡ ἕξις τοῦ καπνίζοντος συγχωρεῖ.

Εἰς συμπόσια εἰσάγεται πολλάκις πινάκιον τοῦ παρεσκευασμένου ὀπίου μετὰ λύχνου, καὶ ὁ ξενοδόχος, λαμβάνων μεγάλην σύριγγα, ἀνάπτει αὐτὴν, καὶ μετὰ δύο ἢ τρία ῥοφήματα δίδει αὐτὴν εἰς τοὺς ξένους, περιφέρεται δὲ, ἕωσὺ ἀπαντες νὰ μεθυσθῶσιν.

Ὅλαι αἱ φυλαὶ τῶν Ἰνδικῶν νήσων συχνότερον καπνίζουσι τὸ ὄπιον παρ' ὅσον τρώγουσι, μασσοῦσιν αὐτά, τὴν δὲ νικουτιανὴν μασσοῦσι πρᾶττοντες ἀντιστρόφως πολλῶν τῆς Ἀσίας ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα καπνίζουσι μὲν τὴν νικουτιανὴν μασσοῦσι δὲ τὸ ὄπιον. Εἰς τινα μέρη τῆς Ἰνδίας, τὸ ὄπιον προσφέρεται εἰς τὰς ἐπισκέψεις καὶ συμπόσια, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὡς παρ' ἡμῖν ἡ ταμβακοθήκη.

Τὸ ὄπιον ἐν Εὐρώπῃ μεταχειρίζονται ὡς ἰατρικόν. Εἰς τινα μέρη τῆς Ἀγγλίας, λαμβάνουσι αὐτὸ διὰ τὰς μεθυστικὰς του ἰδιότητας, καὶ ἡ κατάχρησις αὐτῆ λέγεται ὅτι ἠξήσεν ἐσχάτως. Τὸ λαύδανον ἐκ τοῦ ὀπίου κατασκευαζόμενον, μεταχειρίζονται ὑπὲρ τὸ μέτρον ἀστόχαστοι μητέρες καὶ τροφοί, καὶ δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι πάμπολλα βρέφη στέλλονται πρόωρα εἰς τὸν τάφον ὡς ἐκ τῆς καταχρήσεως τούτου καὶ ἄλλων περιεκτικῶν ὀπίου φαρμάκων.

ΓΝΩΜΙΚΑ.

Ἡ ώραία μὲν, ἀμαθὴς δὲ γυνή, τί εἶναι παρ' εὐμορφον ἄγαλμα, ἄνευ λόγου καὶ ζωῆς.

Ἡ γνήσιος εὐσέβεια εἶναι ὁ ωραιότερος καλλωπισμὸς εἰς τὴν γυναῖκα, παρὰ τὸν λαμπρότερον ἱματισμὸν.

Τὰ μὲν κάλλη καὶ πλοῦτη φεύγουσι δρομαίως· ἡ δ' ἀρετὴ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Βλάπτουσι τοὺς ἀνθρώπους, οὐχὶ τόσον τὰ πράγματα, ὅσον αἱ περὶ τῶν πραγμάτων ἰδέαι των.

Ὅστις ζητεῖ σύζυγον, ζητεῖ σύντροφον· πρέπει ὅθεν αἱ νεάνιδες νὰ πλουτίζωσι καὶ νὰ καλλωπίζωσι τὸ πνευμά των μὲ ὠφελίμους γνώσεις.

Τὸ πολλὰ ἔχειν, δὲν πρέπει νὰ γίνηται αἷτιον τῆς ἀσωτείας.

Ἄσωτός τις ἐδικαιολογεῖτο ποτὲ εἰς Ζήνωνα τὸν φιλόσοφον λέγων ὅτι, οὔτε ἀδικεῖ, οὔτε ἐλάπτει τινα ἐξοδύων πολλὰ, διότι ἔχει πολλὰ· πρὸς τὸν ὁπίων ὁ Ζήνων ἀπεκρίθη εἰπὼν, ἀληθινὰ λέγεις· καὶ διὰ τὸν

αὐτὸν λόγον δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἐπιπλήξῃς τὸν μάγειρόν σου, εἰάν κάμη ἄλμυρά τὰ φαγητὰ, διότι ἠμπορεῖ καὶ ἐκεῖνος νὰ σὲ εἴπῃ· ὅτι ἔχων πολὺ ἄλας, βάλλω καὶ πολὺ εἰς αὐτά.

ΠΕΡΙ ΒΡΟΝΤΗΣ ἈΣΤΡΑΠΗΣ, ΚΑΙ

ΚΕΡΑΥΝΟΪ.

Ὅταν ἦναι ἀνεμοζάλη, τὰ νέφη ἠλεκτρίζονται, καθὼς ὁ τριβόμενος δίσκος τῆς ἠλεκτρικῆς μηχανῆς. Ὄθεν, ὅταν τὸ ἠλεκτρισμένον νέφος σιμῶσῃ εἰς ἄλλο μὴ ἠλεκτρισμένον, ἢ μετρίως ἠλεκτρισμένον, μέρος τοῦ ἠλεκτρισμοῦ πηδᾷ ἀπὸ τὸ ἐν εἰς τὸ ἄλλο, καὶ εὐθὺς φαίνεται σπινθήρ, καὶ ἀκούεται κρότος, καὶ αὕτη εἶναι ἡ λεγομένη βροντὴ καὶ ἡ ἀστραπή. Ἄν περὶ τὸ ἠλεκτρισμένον νέφος ἐπάνω ἀπὸ δένδρον, ἢ ἀπὸ οἰκοδομῆν, ὁ ἠλεκτρισμὸς πηδᾷ εἰς ἐκεῖνο μὲ ὄρμη, καὶ καίει τὸ δένδρον, κρημνίζει τὴν οἰκοδομῆν, καὶ τοῦτο λέγεται κεραυνός. Ἐνίοτε ἡ ὄρμη τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἀρπάζει πέτραν ἀπὸ τινα οἰκοδομῆν, τὴν καίει καὶ τὴν ῥίπτει· καὶ ὁ χυδαῖος λαὸς νομίζει, ὅτι τοῦτο εἶναι ὁ κεραυνός. Διὰ τὰ φυλαχθῶσιν αἱ οἰκίαι ἀπὸ τὸν κεραυνόν, ὑψίονουν σιδηρᾶν μύτην ἥ τις ἐλκύουσα τὸν ἠλεκτρισμὸν, προφυλάττει τὴν οἰκίαν, χρειάζεται ὅμως τέχνην ἢ κατασκευὴν ἄλλεῶν· σύρει τὸν κεραυνόν ἐπάνω εἰς τὴν οἰκοδομῆν. Ὅταν ἦναι ἀνεμοζάλη, πρέπει νὰ στέκεται τίς μακρὰν τῶν ὑψηλῶν δένδρων καὶ τῶν οἰκοδομῶν. Ἐάν ἦναι εἰς βουνόν πρέπει νὰ καταβῆ εἰς πεδιάδα· διότι εἰς τὰ ὑψηλὰ μάλιστα πίπτουν οἱ κεραυνοί, ὡς σιμώτερα τῶν νεφῶν. Τινὲς ἀνθρώποι πίπτουν κατὰ γῆς, καὶ δὲν στέκονται ὀρθοί· καὶ εἰς τὴν οἰκίαν κάθηται μακρὰν ἀπὸ τοὺς τοίχους· ὁ κεραυνὸς τρέχει μάλιστα εἰς τὰ μέταλλα.

Μολονότι ὁ αὐτὸς σπινθήρ προξενεῖ εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ τὰ δύο· πρῶτον βλέπομεν τὴν ἀστραπήν, ἔπειτα ἀκούομεν τὴν βροντὴν· διότι τὸ φῶς τρέχει γρηγορώτερον τοῦ ἤχου. Ὅταν μετὰ τὴν ἀστραπήν περᾶσῃ καιρὸς καὶ ἔπειτα ἀκούσωμεν τὴν βροντὴν, καταλαμβάνομεν ὅτι ὁ ἠλεκτρισμὸς ῥίπτεται μακρὰν.

— Νέος τις καθήμενος πλησίον τοῦ πατρὸς του, ἐν ᾧ οὗτος ἔχανεν ὄλον του τὸ ἀργύριον εἰς τὸ παιγνίδιον, ἤρχισε τὰ κλαύματα. Ἐρωτηθεὶς δὲ ἀπὸ τὸν πατέρα του τὸ αἷτιον, «Ἀνέγνωσα» ἀπεκρίθη, ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος, ὅποτε ἐμάνθανε νίκην τινα τοῦ πατρὸς του Φιλίππου, ἐκλαιε πικρῶς, συλλογίζόμενος ὅτι ὁ πατήρ του δὲν ἤθελεν τὸν ἀφήσει τίποτε νὰ κερδίσῃ. ἐγὼ δ' εἰς ἐναντίας, θρυνολογῶ φοβούμενος ὅτι δὲν θέλετε μ' ἀφήσει τίποτε νὰ χάσω.

— Κόραξ τις ἀσθενῶν ἔλεγεν εἰς τὴν θρηνοῦσαν μητέρα του, μητερ, παρακάλει τοὺς θεοὺς διὰ τὴν υἱεῖάν μου· ἡ δὲ ἀπεκρίθη, Καὶ τίς τῶν θεῶν θέλει σὲ ἐλεήσει; ἢ τίνος κρέας δὲν ἤρπασες;

Διὰ τοὺς ὅσοι καταχρόμενοι τὴν πίστην ὄλων, δὲν εὐρίσκουσι φίλον εἰς τὴν ἀνάγκην των.